

§ 7. De i folkeforsikringslovens § 54, stk. 3, fastsatte *lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem* forhøjes med virkning fra 1. oktober 1952 med 42 kr. årlig i alle tre kommunegrupper.

§ 8. Denne lov træder i kraft med virkning fra 1. oktober 1952.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Ragnhild Andersen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Fælles for alle rentemodtagere er uden tvivl, at de håber på forbedringer fra rigsdagens side. Den sidste halvårige regulering gav kun en ganske lille forhøjelse af renten med 2—3 kr. — utilstrækkeligt, ganske utilstrækkeligt, fordi priserne stadig er stigende, især på levnedsmidler. Da der sidder en *folkeforsikringskommission*, som der har været talt så meget om, håber rentemodtagerne på, at der herfra vil komme forslag, som vil give dem de tiltrængte og væsentlige forbedringer. Om kommissionens forhandlinger skal jeg ikke udtalte mig; de har været langvarige, og man kan nu engang ikke leve af løfter om fremtiden eller af vekslers på evigheden. Det er værd i denne forbindelse at mindes det gamle ord om, at mens græsset gror, dør horsemor, og jeg vil gerne tilføje, at dette forslag ingenlunde vil stå i vejen for mere vidtrækkende forbedringer, forsåvidt sådanne skulle blive foreslået af folkeforsikringskommissionen — tværtimod. Dette forslag er et beskedent forslag, hvormed mit parti tilsigter at inødekomme nogle af de krav, som rentemodtagerne selv har rejst. Det er i det væsentlige mindre lettelser, vi foreslår, forbedringer, som forlængst burde være gennemført.“

Ved lovforslagets 1. behandling afvistes det af *arbejds- og socialministeren*, der i tilslutning hertil udtalte:

„Jeg havde lejlighed til under finanslovdebatten på foranledning af den ærede socialdemokratiske ordfører at give tilsagn om at undersøge spørgsmålet om alders- og invaliderentemodtagernes stilling i forhold til de øvrige befolkningsgrupper. Jeg har senere haft lejlighed til at tilkendegive, at jeg havde den opfattelse, at disse undersøgelser ville resultere i et forslag fra min side om *en vis regulering af renterne*, og da jeg har til hensigt i løbet af ganske få dage at stille et sådant forslag til behandling her i det høje ting, vil jeg for mit vedkommende afvente denne lejlighed til at fremsætte de betragtninger, der kan gøres om hele problemet alders- og invaliderentemodtagernes stilling.“

Heller ikke ordførerne for partierne, bortset fra forslagsstillerens eget parti, fandt lovforslaget egnet til gennemførelse, idet man dels henviste til det af arbejds- og socialministeren bebudede lovforslag (se side 306), dels til de overvejelser, som